

TVÁŘE ORIENTU

Oblast severní Afriky působí na nás, na Evropany, neopakovatelným kouzlem. Nejsou to jen rozsáhlé, věčným větrem a sluncem sužované pouštní oblasti. Je to především kolébka dávných civilizací, které se za tisíce let mnohokrát proměnily a na pomyslné houpačce dějin procházely časy dobrými i zlými. Tento fakt se pak zákonitě zrcadlí v rozmanitých tvářích dnešních obyvatel.

Při cestách po zemích severní Afriky můžeme často získat dojem, že chaos a rychlý vývoj, tak charakteristický pro naši dobu, na tento kout světa tak trochu pozapomněl. Ale nenechme se mýlit. Běh věcí sem nezadržitelně proniká a vybírá si i zde svou daň. Můžeme si klást otázku, zda v blízké budoucnosti budeme stále ještě potkávat zadumané stařečky vysedávající v malých umouněných čajovnách. Zda budeme donekonečna smlouvat o cenu s rozšafně se usmívající prodavačkou na místním tržišti. Asi ne. Vývoj nikdo nezadrží. Otazník jen visí nad tím, zda je to vývoj dobrým směrem. Či spíše, zda na této cestě budeme potkávat dobré lidi.

Svou výstavu jsem nazvala „Tváře Orientu“, protože jsou to především právě ony, které mi vytanou na mysli při vzpomínkách na některou z mých afrických cest. Moje fotografie jsou obrazy lidí, se kterými jsem potkávala. Tito bezprostřední, milí a usměvaví lidé vždy byli a budou kořením mých cest.

Je možné, že za pár let zůstanou jen tyto „staré“ fotografie. Proto se chci o své vzpomínky podělit a ukázat, že bylo, nebo nebylo lépe. Život už takový prostě je. A jak říká básník Tarafa ibn al-Abd:

„ŽIVOT JE JAKO POKLAD,
ALE DENNĚ UBÝVÁ,
A PŘIJE DEN,
KDY Z POKLADU NEZŮSTANE NIC“.

Autorka výstavy, Marcela Honsová.